

Nota van antwoord zienswijzen

Inpassingsplan Kabeltracé Luchterduinen

Inhoudsopgave

pagina

Inleiding

Context en strekking van de antwoordnota

5

Voorgeschiedenis

5

Opzet van de nota van antwoord

6

Reactie op hoofdlijnen

6

Overzicht Unieke zienswijzen

7

Numeriek overzicht

7

Reactie op unieke zienswijzen

7

Inleiding

Context en strekking van de antwoordnota

In eerdere stukken in verband met dit project is aangegeven dat het inpassingsplan wordt vastgesteld door de Ministers van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie (EL&I) en van Infrastructuur en Milieu (I&M) en dat de vergunningenprocedure wordt gecoördineerd door de Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie (EL&I). Bij het aantreden van het nieuwe Kabinet per 5 november 2012 is de naam van het ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie (EL&I) echter aangepast. Daarom wordt hierna gesproken over de Minister van Economische Zaken (EZ). Indien er wordt terugverwezen naar besluiten van voor 5 november 2012, dan blijft Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie (EL&I) staan.

Voorgeschiedenis

De Minister van EL&I heeft een gecoördineerde voorbereiding van de besluiten voor windpark Luchterduinen (Q10) bevorderd.

Van 17 augustus tot en met 28 september 2012 lagen het ontwerp-inpassingsplan en de ontwerp-vergunningen van dit project en van de aansluiting van dit offshore windpark op het schakel- en transformatorstation bij Sassenheim, ter inzage. Hiervan is kennisgeving gedaan in de Staatscourant. 16 augustus 2012. Op 11 september 2012 is hierover een informatieavond gehouden in Noordwijkerhout. Een ieder is in deze periode in de gelegenheid gesteld zijn of haar zienswijze naar voren te brengen. Op de informatieavond is de mogelijkheid geboden mondeling zienswijzen naar voren te brengen.

Op de ontwerpbesluiten zijn binnen de inspraaktermijn in totaal vier zienswijzen binnengekomen. Deze unieke zienswijzen zijn integraal opgenomen in de bundel. Bij één van de zienswijzen is een lijst met 736 namen en adressen bijgevoegd. Alle ontvangen zienswijzen zijn geregistreerd en de insprekers is een ontvangstbevestiging toegezonden. Bureau Energieprojecten heeft de zienswijzen doorgezonden aan het bevoegd gezag en integraal opgenomen in de 'Inspraakbundel, zienswijzen op de ontwerp-besluiten windpark Luchterduinen'.

Voor dit windpark is eind 2009 een vergunning op grond van de Wet beheer rijkswaterstaatwerken (een Watervergunning) afgegeven. Voor het kabeltracé moeten ook diverse vergunningen afgegeven worden en moet het kabeltracé planologisch worden ingepast. Het inpassingsplan voor het landtracé heeft betrekking op de bestemmingsplannen van drie gemeenten: Noordwijk, Noordwijkerhout en Teylingen.

Van 29 juni tot en met 9 augustus 2012 lag het m.e.r.-beoordelingsbesluit met bijbehorende stukken ter inzage. In het m.e.r.-beoordelingsbesluit van de Ministers van EL&I en I&M is aangegeven dat voor deze activiteit geen milieueffectrapport hoeft te worden opgesteld. De milieueffecten van de wijziging van Q10 zijn beschouwd in het licht van de reeds uitgevoerde MER uit 2008. Het blijkt dat de milieueffecten van de wijziging gelijk zijn aan of geringer zijn dan de milieueffecten van het oorspronkelijke park uit het MER van 2008 en de bestaande vergunning. Het m.e.r.-beoordelingsbesluit is gekoppeld aan het ontwerpbesluit Waterwet en aan het ontwerp-inpassingsplan dat ten behoeve van de aanleg van het bijbehorende kabeltracé zal worden vastgesteld.

Op de besluitvorming over dit project is de rijkscoördinatie-regeling van toepassing. Dit houdt onder meer in voor de locatie van het kabeltracé op land dat de Ministers van EZ en van I&M gezamenlijk bevoegd gezag zijn voor de noodzakelijke ruimtelijke inpassing van het project. Het inpassingsplan wordt samen met de andere benodigde besluiten (vergunningen en ontheffingen) gecoördineerd door de Minister van EZ en gaat over een gebied in drie gemeenten: Noordwijk, Noordwijkerhout en Teylingen. Op 1 maart 2012 is een informatieavond gehouden in het gebied over dit initiatief.

Opzet van de nota van antwoord

In de 'Inspraakbundel, zienswijzen op de ontwerp-besluiten windpark Luchterduinen' zijn alle zienswijzen opgenomen. In het volgende hoofdstuk wordt eerst een reactie op hoofdlijnen gegeven, die zich beperkt tot de hoofdlijnen van de zienswijzen.

In het hoofdstuk daarna wordt een reactie gegeven op alle unieke zienswijzen. In het numeriek overzicht is aangegeven welke personen of instanties een identieke zienswijze hebben ingediend.

Deze zienswijzen zijn gerangschikt op de nummers 0001 tot en met 0004 en corresponderen met de nummers in de 'Inspraakbundel, zienswijzen op de ontwerp-besluiten windpark 'Luchterduinen'.

De meeste zienswijzen zijn vervolgens onderverdeeld in verschillende argumenten. Per argument is er een reactie van het bevoegd gezag.

Elke unieke zienswijze wordt samengevat weergegeven samen met het antwoord van het bevoegd gezag. Daar waar opmerkingen binnen de zienswijze veel overlap vertonen (bijv. Zienswijze 4 nr. 32, 38 e.v., 43) worden deze gezamenlijk beantwoord.

Reactie op hoofdlijnen

Algemeen en belangrijkste wijzigingen

Naar aanleiding van de zienswijzen is een aantal wijzigingen doorgevoerd. Alleen de belangrijkste wijzigingen naar aanleiding van de zienswijzen en ambtshalve wijzigingen worden hier toegelicht.

Tracé

In de regels van het inpassingsplan is naar aanleiding van zienswijzen 2 en 4, waar vanwege het belang van het belang van het AtlantikWall museum om waarborging van de diepte van de ligging van de kabel wordt gevraagd, een diepte van minimaal -9,7 meter opgenomen in de planregels. In mei 2013 bij opening van het gangensysteem wordt er opnieuw gemeten. Als blijkt dat de hier genoemde diepte niet diep genoeg is zal de deze in overleg met het museum worden aangepast.

In de regels van het inpassingsplan is naar aanleiding van zienswijze 1 artikel 3.3 aan de planregels toegevoegd. Door de bestemming 'Leiding-Hoogspanning', artikel 3.2.1, worden bestaande bouwmogelijkheden weggenomen. Hieraan is tegemoet gekomen door het bouwverbod te versoepelen in de vorm van een afwijkingsbevoegdheid middels een omgevingsvergunning.

In de regels van het inpassingsplan is naar aanleiding van zienswijze 4, waar om waarborging van de diepte van de ligging van de kabel wordt gevraagd, artikel 3.4 aangepast. Ook worden de diepte van de ligging van de kabel op de verschillende stukken in het tracé aangegeven op de plankaarten.

Elektromagnetische velden

Zienswijze 4 geeft de vrees weer voor meetbare invloeden door de ligging t.o.v. bestaande bebouwing en stelt dat een alternatief tracé op grotere afstand in ruime mate aan het belang van de volksgezondheid zal tegemoetkomen.

Er is geen aanleiding gezien om het kabeltracé verder te wijzigen. Rond hoogspanningslijnen zijn elektrische en magnetische velden aanwezig. Er is uitgebreid wetenschappelijk onderzoek gedaan naar de mogelijke effecten van blootstelling aan deze velden op de gezondheid. Op basis daarvan zijn internationaal geldende blootstellinglimieten vastgesteld.

In Nederland geldt ten aanzien van bovengrondse hoogspanningslijnen aanvullend beleid. Hoewel het beleidsadvies uitsluitend van toepassing is op bovengrondse hoogspanningslijnen, hebben de initiatiefnemers ervoor gekozen bij het plannen van het ondergrondse kabeltracé toch met het magneetveldenbeleid rekening te houden. Er zijn geen gevoelige bestemmingen gelegen binnen deze magneetveldzone.

Overzicht Unieke zienswijzen

Numeriek overzicht

0001 Gemeente Teylingen
0002 Stichting Atlantikwall Museum Noordwijk
0003 Particulier
0004 Advocatenkantoor Blumstone

Reactie op unieke zienswijzen

Zienswijze 0001

Argument

Door de bestemming 'Leiding – Hoogspanning' artikel 3.2.1 van het inpassingsplan worden bestaande bouwmogelijkheden op grond van geldende bestemmingsplannen weggenomen. Dit is in strijd met het planologisch beleid van de gemeente omdat volgens de geldende bestemmingsplannen er in bouwmogelijkheden wordt voorzien die niet meer ingevuld kunnen worden na inwerkingtreding van het inpassingsplan. Er wordt voorgesteld om binnen de regels van het inpassingsplan het bouwverbod als bedoeld in artikel 3.2.1. van het inpassingsplan te ondervangen door de regels van het plan zodanig aan te passen dat de huidige bebouwingmogelijkheden toelaatbaar zijn mits:

- geen onevenredige aantasting plaatsvindt van het doelmatig functioneren van de hoogspanningsleiding;
- vooraf schriftelijk advies wordt ingewonnen bij de betreffende leidingbeheerder (punt 1).

De bedoelde methodiek komt dan overeen met artikel 3.4.1 in combinatie met artikel 3.4.3.

Reactie

In de regels van het inpassingsplan is een bouwverbod opgenomen. Dit bouwverbod is ingesteld om twee belangen te beschermen. Allereerst om te voorkomen dat er in het kader van een gevoelige bestemming binnen de magneetveldzone gebouwd wordt. Daarnaast dient voorkomen te worden dat de functionaliteit van de kabel in het geding kan komen. Meer specifiek geldt dat reparaties aan de kabel mogelijk bemoeilijkt worden doordat er bebouwing op de kabel gerealiseerd is.

Er is een afwijkingsbevoegdheid opgenomen om onder voorwaarden af te wijken van het bouwverbod. Daar waar de kabel middels een gestuurde boring aangelegd wordt, ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van leiding – boren", is op maaiveld geen sprake meer van een magneetveldzone. Door op die plaatsen te bouwen, ontstaan er dus geen situaties waarbij kinderen (0-15 jaar) langdurig in de magneetveldzone verblijven.

Om te voorkomen dat er een aantasting van de kabel in het algemeen ontstaat of reparaties bemoeilijkt worden, is een extra voorwaarde opgenomen dat vooraf schriftelijk advies gevraagd dient te worden aan de leidingbeheerder.

Argument

De archeologische aanduidingen op de plankaarten 4 en 5 ontbreken ter plaatse waar niet wordt geboord maar waar wordt gegraven (punt 2).

Reactie

De archeologische aanduidingen staan op de plankaarten. Na overleg met de gemeente hierover is verdere beantwoording van deze zienswijze niet meer aan de orde.

Argument

De gemeente Teylingen is met Eneco in overleg om te komen tot een opstalovereenkomst waarin afspraken worden gemaakt omtrent de uitvoering van het project Hooghkamer. Het project Hooghkamer betreft een project waarbinnen woningen en infrastructuur wordt gerealiseerd. Door de bestemming 'Leiding – Hoogspanning' kunnen werken (binnen het project Hooghkamer) als bedoeld in artikel 3.4 van het inpassingsplan niet zonder meer worden uitgevoerd. In de opstalovereenkomst zijn afspraken gemaakt over

de uitvoering van beide projecten (Hoogkamer – Kabeltracé). De gemeente Teylingen kan pas instemmen met artikel 3.4 nadat een opstalovereenkomst tussen Teylingen en Eneco is ondertekend (punt 3).

Reactie

Er is inmiddels een opstalovereenkomst getekend. Daarmee zijn de belemmeringen die in de zienswijze worden genoemd opgelost, zodat verdere beantwoording van deze zienswijze niet meer aan de orde is.

Argument

Ten tijde van het beoordelen van het plan door de gemeente Teylingen bleek deze niet digitaal raadpleegbaar op de site www.ruimtelijkeplannen.nl. Het digitaal beschikbaar stellen is verplicht op grond van artikel 1.2.2. van de Bro. Doordat het plan slechts aan de hand van analoge stukken is beoordeeld behouden de gemeente zich het recht om onze zienswijze aan te vullen binnen een door u geboden termijn vanaf het moment dat het plan beschikbaar is op www.ruimtelijkeplannen.nl (punt 4).

Reactie

De website was ten tijde van overleg met de gemeente inmiddels beschikbaar. De digitale stukken gaven geen aanleiding de zienswijzen aan te vullen. Daarmee is verdere beantwoording van deze zienswijze niet meer aan de orde.

Zienswijze 0002

Argument

Het door initiatiefnemer vastgestelde kabeltracé doorsnijdt het ondergrondse gangenstelsel van het Atlantikwall Museum. De beoogde diepte van de kabel is op ongeveer dezelfde hoogte gelegen als het gangenstelsel en de aanliggende bunkers. Indien er wordt bezwaar tegen het beoogde tracé en tegen de voorgestelde NAP-hoogte van de kabel. Indien er wordt verlangd van initiatiefnemer harde garanties dat e.e.a. niet zal gebeuren.

Reactie

Er zal op voldoende diepte onder het gangenstelsel van de Atlantikwall worden geboord. Bij de engineering van de boring is hier rekening mee gehouden door het inmeten van de Atlantikwall. Het inmeten is in samenspraak met Atlantikwall gebeurd voor zover de inmeting op dat moment mogelijk was.

De minimale boordiepte voor de ligging van de kabel onder de Atlantikwall is -9,70 m t.o.v. NAP. Dit is aangegeven in de planregels in artikel 3.4.1.

In mei 2013 bij opening van het gangensysteem wordt er opnieuw ingemeten. Als blijkt dat de hier genoemde diepte niet diep genoeg is, zal de deze in overleg met het museum worden aangepast.

Zienswijze 0003

Argument

Indiener stelt dat er sprake is van schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van 'silencio positivo' (punt 1).

Reactie

Rechtsnormen, zoals het zorgvuldigheidsbeginsel, houden een opdracht in voor het bevoegd gezag om overeenkomstig deze normen te handelen. Indiener geeft aan dat de gemeente Noordwijk onzorgvuldig heeft gehandeld. Nu de gemeente Noordwijk niet het bevoegd gezag is voor het verlenen van onderhavige vergunning op grond van de Waterwet, kan er ook geen sprake zijn van onzorgvuldig handelen door de gemeente Noordwijk in het kader van de verlening van deze vergunning. Evenmin is om die reden sprake van schending van het zorgvuldigheidsbeginsel bij het verlenen van deze vergunning.

Daarnaast plaatst indiener een opmerking over 'silencio positivo'. Vermoedelijk doelt indiener hiermee op afdeling 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht. Uit deze afdeling volgt dat indien niet tijdig op de aanvraag wordt beslist, in bepaalde gevallen, de aangevraagde beschikking van rechtswege wordt verleend. Afdeling 4.1.3.3 is echter niet van toepassing op vergunningen – zoals onderhavige – die hun grondslag vinden in hoofdstuk 6 van de Waterwet.

Argument

Indiener geeft aan het windmolenpark te beschouwen als een beroving van zijn persoonlijke vrijheid (punt 2).

Reactie

Indiener zet niet nader uiteen op welke wijze zijn persoonlijke vrijheid in het geding is als gevolg van de aanleg van het windturbinepark Q10. Het is daarom voor het bevoegd gezag niet mogelijk om op deze zienswijze in te gaan.

Argument

Indiener geeft aan dat hij de Crisis- en herstelwet ervaart als beroving van zijn persoonlijke vrijheid (punt 3).

Reactie

Indiener zet niet nader uiteen op welke wijze zijn persoonlijke vrijheid in het geding is als gevolg van de Crisis- en herstelwet. Het is daarom voor het bevoegd gezag niet mogelijk om op deze zienswijze in te gaan. Voorts wordt opgemerkt dat de Crisis- en herstelwet via de geëigende weg tot stand is gekomen. Het bevoegd gezag dient deze wet toe te passen.

Tot slot volgt uit de rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State dat deze wet niet in strijd is met het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Zie in dit verband AbRvS 6 juli 2011, nr. 201009980/1/M2, r.o. 2.5.

Argument

Indiener geeft aan dat het windmolenpark een schending van het milieu is, en daarmee van artikel 21 van de Grondwet (punt 4). Hij stelt dat windmolens juist verhitting van de aarde veroorzaken. Dit druist in tegen het CO₂-beleid van de overheid (punt 7).

Reactie

Allereerst wordt opgemerkt dat onderhavige vergunning betrekking heeft op een reeds vergund initiatief. Het oprichten en in stand houden van het windturbinepark Q10 ligt vast in de onherroepelijke vergunning van 18 december 2009. Ten behoeve van de besluitvorming over de wijzigingsaanvraag zijn onderzoeken verricht waarin de gevolgen voor het milieu zijn onderzocht. Uit deze onderzoeken volgt dat de milieueffecten van het gewijzigde park niet significant verschillen van de milieueffecten van het reeds vergunde park en dat deze effecten binnen de door de wet- en regelgeving voorgeschreven normen blijven.

Daarnaast wordt opgemerkt dat de realisatie van 6000 MW windenergie op zee is vastgelegd in het rijksbeleid. Deze doelstelling is in het Nationaal Waterplan aangemerkt als een doelstelling van nationaal belang. Met onder meer onderhavige vergunning wordt uitvoering gegeven aan dit beleid.

Argument

Indiener geeft aan dat windturbineparken niet rendabel zijn en slechts in stand kunnen worden gehouden door subsidies. Voorts geeft hij aan dat ten gevolge van de crisis de subsidies weg zullen vallen, waardoor de molens niet meer draaiende gehouden kunnen worden (punt 5 en 6).

Reactie

Het bevoegd gezag is verplicht om op de grondslag van de aanvraag te beslissen. Het bevoegd gezag heeft dit met onderhavig besluit gedaan. Met de aan initiatiefnemer verstrekte subsidie kan het windturbinepark worden gerealiseerd. De uitvoerbaarheid van het park Q10 staat daarmee vast.

Zienswijze 0004; zienswijze naar aanleiding van het ontwerpbesluit en bijlage 8

Argument

Indieners stellen dat het ontwerpbesluit niet gezien kan worden als wijziging van een vergunning in de zin van art. 6.22 Waterwet. Door ingrijpende wijzigingen met betrekking tot aantal, locatie, hoogte, type en innovatietechnieken van de windturbines is de grondslag van de aanvraag voor de oorspronkelijke vergunning verlaten. Dit heeft tot gevolg dat volgens indieners sprake is van een nieuwe Watervergunning (nr. 31, 40 – 43).

Reactie

Op 18 december 2009 is door de Staatssecretaris aan Eneco New Energy B.V. (nu Q10 offshore wind B.V.) een Wbr-vergunning verleend voor het oprichten en in standhouden van het offshore windturbinepark Q10. Deze vergunning is gebaseerd op de aanvraag van 4 november 2008, aangevuld 14 januari 2009 en 11 februari 2009. Op 29 februari 2012 heeft Eneco verzocht de Wbr-vergunning voor het park Q10 op onderdelen te wijzigen. Met de thans voorliggende wijzigingsvergunning heeft de Staatssecretaris op deze aanvraag beslist.

Indien, zoals in het in voorliggende geval, een onherroepelijke vergunning op aanvraag wordt gewijzigd dan is de daartoe door de initiatiefnemer ingediende aanvraag bepalend voor de beoordeling of de grondslag van de aanvraag wordt verlaten. De onderhavige vergunning blijft binnen de grondslag van de aanvraag van 29 februari 2012. Het is zoals gezegd deze aanvraag die relevant is voor de beoordeling of de grondslag van de aanvraag wordt verlaten, niet de aanvraag van 4 november 2008 die heeft geleid tot de vergunning van 18 december 2009.

Ten overvloede merkt het bevoegd gezag op dat de grondslag van de aanvraag kan worden verlaten als het bevoegd gezag meer of anders vergund dan is aangevraagd. Over deze gevallen heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State verschillende uitspraken gedaan. Zie hiervoor onder andere ABRvS 18 september 2002, nr. 200200722/1; AbRvS 5 juni 2002, nr. 200100435/1 en AbRvS 2 november 2005, nr. 200502807/1. Daarnaast kan de grondslag van de aanvraag verlaten worden als het bevoegd gezag de vergunningsvoorschriften wijzigt. Deze wijziging mag niet van zodanige aard zijn dat er sprake is van het verlaten van de grondslag. Voor een dergelijke wijziging van voorschriften dient een verandering- of revisievergunning aangevraagd te worden. Over deze gevallen heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State verschillende uitspraken gedaan. Zie hiervoor onder andere AbRvS van 2 juni 2004, nr. 200306586/1 en AbRvS 18 april 2012, nr. 201008312/1/A4. Deze beide situaties zijn bij de onderhavige vergunningsaanvraag niet aan de orde.

Er is evenmin – mochten indieners hierop doelen - sprake van een volledig nieuw initiatief voor een windturbinepark. De aanvraag tot wijziging van de eerder verleende vergunning blijft immers binnen de contouren (ruimtelijke begrenzing, situering op zee) waarvoor de oorspronkelijke vergunning geldt. De wijzigingen die met de wijzigingsvergunning mogelijk worden gemaakt zijn toegelicht in paragraaf 3.2 van de wijzigingsvergunning. In deze paragraaf zijn ook de effecten van de wijzigingen beschreven. Alle wijzigingen passen binnen de contour van het op 18 december 2009 vergunde windpark Q10.

Argument

Indieners stellen dat het ontwerpbesluit niet gezien kan worden als wijziging van een vergunning in de zin van art. 6.22 Waterwet. Volgens indieners is er sprake van een nieuwe Watervergunning. Het verlenen van een nieuwe Watervergunning is in strijd met het vigerende beleid, te weten art. 3 lid 2 inzake de toepassing van de Wet beheer rijkswaterstaatswerken op installaties in de exclusieve economische zone (hierna: de Beleidsregels) (nr. 32, 38 e.v., 43).

Reactie

De wijzigingsaanvraag van 29 februari 2012 heeft betrekking op een reeds vergund initiatief. Met onderhavige vergunning wordt om die reden geen nieuw initiatief vergund.

Artikel 3, lid 2, van de Beleidsregels is ingevoerd bij artikel I van het Besluit houdende wijziging van de Beleidsregels inzake de toepassing van de Wet beheer rijkswaterstaatswerken op installaties in de exclusieve economische zone d.d. 1 april 2008 (Strct. 2008, 67). In de toelichting bij dit artikel is vermeld: "De langetermijnaanpak zal zijn beslag krijgen in het project Ruimtelijk Perspectief Noordzee, waarvan tevens een nieuw uitgiftestelsel deel zal uitmaken dat naar verwachting in 2011 effectief zal zijn. De kortetermijncommittering van 450 MW zal voor 2011 volgens het geldende stelsel worden afgehandeld, waarbij de vergunningbeslissing op grond van de Wet beheer rijkswaterstaatswerken (Wbr) de beginfase vormt. Gelet op de omstandigheid dat de reeds door de Minister van Verkeer en Waterstaat ontvangen startnotities de tot 2011 beoogde committering van 450 MW ruimschoots overschrijden, én gelet op het voornemen om vanaf

2011 met een nieuwe uitgiftestelsel en nieuwe groeimogelijkheden te gaan werken, sluit het onderhavige besluit het huidige uitgiftestelsel voor nieuwe initiatieven.” De gedachte achter art. 3 lid 2 Beleidsregels is dat geen vergunningen worden verleend voor nieuwe initiatieven. Aangezien het onderhavige besluit niet ziet op een nieuw initiatief maar op een reeds vergund park met een onherroepelijke vergunning is er geen strijd met het moratorium zoals geregeld in artikel 3, lid 2 van de Beleidsregels.

Argument

Op grond van de Beleidsregels dient het ontwerpbesluit rekening te houden met het behouden van mogelijkheden voor een doelmatig en veilig gebruik van de Noordzee, met het IBN 2015 en met de Nota Ruimte. Dat is onvoldoende gebeurd (nr. 33).

Reactie

De wijzigingsaanvraag van 29 februari 2012 betreft een wijziging van een reeds eerder verleende vergunning. De locatie van het park ligt reeds vast in de onherroepelijke vergunning d.d. 18 december 2009 en kan om die reden niet ter discussie worden gesteld in de onderhavige procedure. Ten tijde van de vergunningverlening d.d. 18 december 2009 was het ruimtelijk beleid ten aanzien van de Noordzee, waaronder het beleid ten aanzien van windparken in de EEZ, neergelegd in de Nota Ruimte en het IBN 2015. Daarin werd een onderscheid gemaakt tussen windparken in de territoriale zee en windparken in de EEZ. Dit beleid stond de bouw van windparken in de EEZ expliciet toe. De Nota Ruimte stelde in dit verband dat windturbineparken in beginsel waren toegestaan buiten uitsluitingsgebieden, waaronder werd verstaan de vastgelegde scheepvaartroutes en clearways, aanloop en ankergebieden, defensierestrictiegebieden en reserveringsgebieden voor de winning van beton- en metselzand.

Voor zover het project gewijzigd wordt uitgevoerd ten opzichte van de vergunning van 18 december 2009 wordt niet ingezien hoe deze wijzigingen in strijd zouden kunnen zijn met het belang van een doelmatig en veilig gebruik van de Noordzee, het IBN 2015 en de Nota Ruimte.

Ten overvloede wordt opgemerkt dat in het besluitvormingsproces dat vooraf ging aan de vergunning d.d. 18 december 2009 voldoende uitvoerig is ingegaan op het doelmatig en veilig gebruik van de Noordzee door andere rechtmatige gebruikers (zoals scheepvaart, visserij, zandwinning, militaire gebieden en de olie- en gaswinning).

Argument

Het ontwerpbesluit is onvoldoende concreet vanwege onduidelijke en onzekere uitvoering met betrekking tot het innovatieve deel van het ontwerpbesluit. De staatssecretaris had in het ontwerpbesluit een keus moeten maken. Dat is niet gebeurd. In het licht van de rechtszekerheid is dat onaanvaardbaar. Zonder deze informatie kan immers niet gesteld worden wat de gevolgen hiervan zijn voor het toetsingskader en wat de concrete gevolgen zijn voor de zichtbaarheid van Q10. Omdat de definitieve uitvoering nog niet bekend is, kan een zorgvuldige belangenafweging niet plaatsvinden (nr. 34, 54 - 58).

Reactie

Initiatiefnemer heeft elf innovaties aangevraagd. De effecten van deze innovaties zijn onderzocht in het onderzoek dat initiatiefnemer samen met de wijzigingsaanvraag heeft ingediend. Uit dit onderzoek volgt dat het windpark mét innovaties geen nadeliger milieueffecten heeft dan het reeds vergunde windpark. Zie in dit verband paragraaf 3.3.2 (blz. 21) van de wijzigingsvergunning. Daar komt bij dat de vergunde innovaties geen ruimtelijke uitstraling hebben. Niet valt in te zien dat het besluit is genomen in strijd met de rechtszekerheid.

Voorts wordt opgemerkt dat punt 54 van de zienswijze in de voetnoot verwijst naar een uitspraak van de Rechtbank Arnhem d.d. 23 december 2010 (vindplaats: LJN: BO8518) om te beargumenteren dat het ontwerpbesluit wat betreft het innovatieve deel onvoldoende concreet is. Het bevoegd gezag merkt op dat deze uitspraak van de rechtbank Arnhem op 28 september 2011 is vernietigd door de Afdeling bestuursrecht-spraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) (vindplaats: LJN: BT2817). In deze uitspraak heeft de Afdeling geoordeeld dat wel sprake was van een voldoende concreet bouwplan.

Argument

Uit het ontwerpbesluit kan niet afgeleid worden om welke concrete innovaties het gaat. Uit het ontwerpbesluit volgt dat nog niet duidelijk is welke innovatieve technieken toegepast zullen worden. Indieners vragen waar deze keuze van afhangt (nr. 59, vraag 4).

Reactie

De aangevraagde innovatieve technieken zijn opgesomd in paragraaf 3.1.4 van het ontwerpbesluit. Hierbij is aangegeven dat van de tien opgesomde innovatieve technieken in totaal maximaal drie innovaties zullen worden toegepast. In paragraaf 3.2.3 van het ontwerpbesluit is toegelicht dat het toepassen van de innovaties geen nadeliger effecten op het milieu zal hebben dan de effecten die behoren bij de reeds verleende vergunning. Het bevoegd gezag heeft om die reden de aangevraagde innovaties vergund. Het is uiteindelijk aan initiatiefnemer om een keuze te maken tussen de tien vergunde innovatieve technieken. De definitieve keuze hangt af van de kosten, tijdige beschikbaarheid en de randvoorwaarden die initiatiefnemer met het ministerie van EL&I overeen is gekomen in het kader van de innovatieverplichting voor offshore windturbinepark Q10. Zie in dit verband bladzijde 27 van de aanvraag wijzigingsvergunning en de aanvraag tot wijziging van 5 november 2012.

Argument

Uit het ontwerpbesluit volgt niet duidelijk waarom de Vestas V90 turbine niet meer leverbaar is. Daarnaast is onduidelijk waarom gekozen wordt voor alternatieve turbines (vraag 1 en 2).

Reactie

De keuze voor het turbinetype wordt gemaakt door de initiatiefnemer. Het bevoegd gezag beslist vervolgens op de grondslag van de aanvraag. Het turbinetype op zich is geen reden voor toe- of afwijzing van een vergunning. Het is niet aan het bevoegd gezag om daar een nader oordeel over te vellen.

Ten overvloede wordt opgemerkt dat, zoals is aangegeven op pagina 5 van het besluit, Vestas de offshore versie V90-turbine niet meer aanbiedt. De V112-turbine is in principe de opvolger van de V90. Deze turbine is technisch beter en geeft een hogere energieopbrengst.

Q10 Offshore Wind B.V. heeft bij brief d.d. 5 november 2012 een notitie ingediend bij het bevoegd gezag met het verzoek om in de wijzigingsaanvraag d.d. 29 februari 2012 het bedoelde alternatieve turbinetype (Darwind XD115) dat op twee posities zou worden geplaatst, te vervangen door een Vestas V112, gelijk aan de overige 41 turbines. Er is derhalve geen sprake meer van een alternatief turbinetype.

Argument

In het ontwerpbesluit is een wijziging opgenomen ten aanzien van de geldigheidsduur van de vergunning en het moment waarop de termijn gaat lopen. Deze bepaling is overbodig stellen indieners, omdat dit reeds is geregeld in het ambtshalve wijzigingsbesluit (nr. 35, 60 en 61).

Reactie

Initiatiefnemer heeft in de aanvraag d.d. 29 februari 2012 verzocht de geldigheid van de vergunning te verlengen. Omdat het bevoegd gezag dient te beslissen op de aanvraag is in de wijzigingsvergunning een aanpassing van de geldigheidsduur opgenomen. Zie in dit verband voorts 3.2.5 van de wijzigingsvergunning.

Argument

Indieners stellen dat met het ontwerpbesluit een ander gebruik van het Waterstaatswerk wordt gemaakt dan waarvoor de vergunning is verleend (nr. 41).

Reactie

Deze zienswijze is niet voorzien van argumentatie of motivering waarom sprake is van een ander gebruik. Het bevoegd gezag kan indieners niet volgen in zijn zienswijze. Ten overvloede merkt het bevoegd gezag op dat geen sprake is van een ander gebruik van het Waterstaatswerk, omdat onderhavige wijzigingsvergunning, evenals de onherroepelijke vergunning d.d. 18 december 2009, betrekking hebben op hetzelfde windturbinepark op dezelfde locatie en binnen dezelfde contour.

Argument

Indieners stellen dat het ontwerpbesluit met betrekking tot zichtbaarheid van Q10 onvoldoende is gemotiveerd. De visualisaties zijn gevormd vanuit een bepaalde hoogte. Dit is niet afdoende om te beoordelen of sprake is van significante effecten met betrekking tot de zichtbaarheid van het park. Daarnaast dient bij de visualisaties minimaal uitgegaan te worden van verschillende jaargetijden, verschillende hoogten en vanaf (etage)woningen aan de boulevard. In de genoemde visualisaties wordt hieraan voorbij gegaan. Daarmee vormen de visualisaties onvoldoende informatie voor besluitvorming (42, 52 – 53).

Onduidelijk is welke kijkhoogte is gebruikt bij de visualisaties. Ook is niet duidelijk of rekening is gehouden met andere kijkhoogtes dan waar de visualisatie vanuit gaat. Daarnaast is het de vraag waarom niet onderzocht is wat de zichtbaarheid is vanuit diverse (etage)woningen (vraag 8 - 10).

Reactie

Allereerst dient hier te worden opgemerkt dat zicht geen aspect is dat bij de beoordeling van onderhavige vergunning dient te worden betrokken. Verwezen wordt in dit verband naar paragraaf 3.3.2 (blz. 21) van de wijzigingsvergunning.

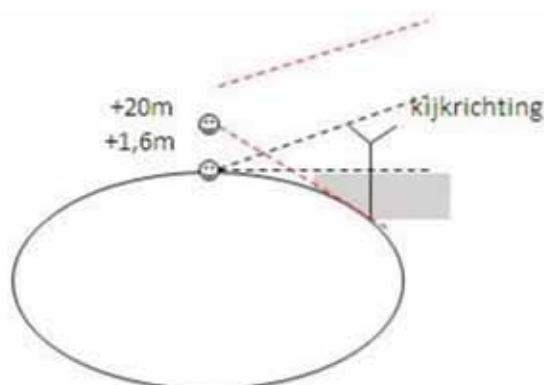
De visualisaties zijn opgesteld conform het advies d.d. 22 januari 2008 van de Commissie MER. In de richtlijnen bij dit advies (paragraaf 5.7) wordt gesteld dat visualisaties gemaakt dienen te worden vanuit *dezelfde waarnemingshoogte en dezelfde weersomstandigheden*. Dienovereenkomstig zijn de visualisaties gemaakt.

De foto's voor de visualisaties zijn op ooghoogte gemaakt. De camera is in alle gevallen gericht op het punt J in het Q10 windmolenpark. Dit punt heeft de coördinaten 52,24,179 N – 4,11,031 O. Voor verdere technische details, zie bijlage 8 van de aanvraag. Er zijn een aantal visualisaties op het strand gemaakt en een op de hoogte van de boulevard bij Huis ter Duin.

Er is voor de fotopunten van de visualisaties gekozen voor plaatsen waar veel mensen komen zoals het strand of bij de horeca ter hoogte van de boulevard.

In de visualisaties is geen rekening gehouden met andere kijkhoogtes (anders dan het verschil tussen het strand en de boulevard bij Huis ter Duin). Verschillende kijkhoogtes geven namelijk nagenoeg gelijke visualisaties als de visualisaties die thans in het MER zijn opgenomen. Dat komt doordat het park 23 kilometer uit de kust ligt en de hoogtewijziging van de windturbines 20 meter is. De kijkhoogte die gehanteerd wordt in de visualisaties heeft daarom nauwelijks effect op de zichtbaarheid van windpark Q10 in de visualisaties.

Gezien de afstand is de kijkhoogte nauwelijks van invloed. De grootte van de turbines is vooral gerelateerd aan de afstand van waaraf men kijkt; kijkhoogte heeft alleen invloed op het deel dat achter de horizon verdwijnt (kimduiking). Een hoger standpunt zorgt ervoor dat kimduiking pas later optreedt (zie onderstaande figuur, die een vergroting van het effect weergeeft ter verduidelijking).

Een persoon die op 1,6 meter hoogte naar het windturbinepark kijkt ziet in dit figuur de turbine vanaf het grijze blok. Een persoon die op een hoogte van 20 meter naar het windturbinepark kijkt, ziet meer van de

onderkant van de turbines. Hierbij zij opgemerkt dat de bovenstaande figuur een vergroting van het effect weergeeft ter verduidelijking van de argumentatie; het is geen figuur op schaal.

Argument

Indieners stellen dat in het ontwerpbesluit ten onrechte is geconcludeerd dat er geen sprake is van significante effecten met betrekking tot de zichtbaarheid van Q10. Voorts stellen indieners dat de zichtbaarheid van Q10 effecten met zich brengt die niet binnen het MER kunnen blijven (nr. 42 en 43).

Reactie

Allereerst dient hier te worden opgemerkt dat zicht geen aspect is dat bij de beoordeling van onderhavige vergunning dient te worden betrokken. Verwezen wordt in dit verband naar paragraaf 3.3.2 (blz. 21) van de wijzigingsvergunning.

Op advies van de Commissie MER d.d. 22 januari 2008 zijn visualisaties gemaakt. Deze visualisaties zijn in het MER opgenomen. Bij de vergunningsaanvraag van d.d. 29 februari 2012 zijn eveneens visualisaties gevoegd. Uit deze visualisaties blijkt dat het verschil in zichtbaarheid tussen het gewijzigde park en het reeds vergunde park (51 x V90) gering is en nauwelijks vanaf de kust is waar te nemen. Vanuit de Langevelderslag (ongeveer 7,5 kilometer ten noorden van Noordwijk aan Zee) zijn de rijen windturbines van de aangevraagde wijziging van elkaar te onderscheiden, vanuit de andere fotostandpunten is dit minder of niet het geval. Conclusie is dan ook dat de zichtbaarheid van het gewijzigde windturbinepark Q10 niet significant verschilt van de zichtbaarheid van het reeds vergunde windturbinepark Q10. De effecten blijven dan ook binnen de effecten van het vergunde windturbinepark Q10 zoals neergelegd in het MER.

Argument

Het zicht op de vrije horizon en het daarmee verbonden belang van het toerisme is een maatschappelijke functie van de Noordzee. Dit wordt bevestigd in de memorie van toelichting bij de Waterwet. Het is onduidelijk of de Staatssecretaris dit erkent (nr. 44 – 46, vraag 7).

Reactie

Het aspect zicht kan, anders dan indieners stellen, niet onder de 'vervulling van de maatschappelijke functies door watersystemen' in de zin van artikel 2.1, eerste lid, Waterwet worden geschaard. Maatschappelijke functies zijn bijvoorbeeld visserij en scheepvaart. Het vrije zicht over zee valt dan ook niet onder de doelstellingen van de Waterwet. Het zichtaspect zou wel beschouwd kunnen worden als een belang dat op grond van artikel 6.11, lid 1 van de Waterwet betrokken dient te worden bij de beoordeling van onderhavige vergunning. Uit het beleid, zoals dat is neergelegd in het Nationaal Waterplan en de Beleidsnota Noordzee, volg echter dat het zichtaspect enkel een rol kan spelen bij de beoordeling van vergunningen voor activiteiten die plaatsvinden binnen de 12-mijlszone. Het windturbinepark Q10 is gelegen buiten de 12-mijlszone in de EEZ op een afstand van circa 23 km van de kust. Gelet op de ligging van het park kan de zichtbaarheid van het park niet bij de beoordeling van onderhavige vergunning worden betrokken.

Ten overvoede wordt nog opgemerkt dat in het geval het zichtaspect wel was betrokken in de belangenafweging er geen ander besluit was genomen dan het onderhavige besluit. In dit verband wordt verwezen naar de 'overweging ten overvloede: effecten op zichtbaarheid' die in paragraaf 3.3.2 van het besluit is opgenomen.

Dan het aspect recreatie (met als afgeleide toerisme). Dit aspect kan beschouwd worden als een onderdeel van de maatschappelijke functie van een watersysteem' in de zin van artikel 2.1, eerste lid, Waterwet. Ook hier volgt echter uit het beleid dat het betreffende aspect alleen een rol kan spelen in de beoordeling van vergunningen voor activiteiten die plaatsvinden binnen de 12-mijlszone. Verwezen wordt in dit verband naar paragraaf 3.3.2 (blz. 21) van de wijzigingsvergunning.

Argument

Onduidelijk is of het ontwerpbesluit stelt dat alleen de belangen van art. 2.1 lid 1 Waterwet mogen worden betrokken. Art. 2.1 Waterwet en de Beleidsregels bieden een grondslag om het zicht op de vrije horizon en het daarmee verbonden belang van het toerisme af te wegen. De staatssecretaris heeft dit miskend (nr. 44, 45, vraag 3).

Reactie

Verwezen wordt naar de reactie op de vorige zienswijze.

Argument

In het ontwerpbesluit staat dat er 10% zichtbaarheid van Q10 is. In de zomermaanden bereikt het toerisme haar hoogtepunt. Dat zijn tevens de maanden dat Q10 het meest zichtbaar is. In het ontwerpbesluit wordt ten onrecht voorbij gegaan aan deze omstandigheid (nr. 51).

Reactie

Allereerst dient hier opgemerkt te worden dat zicht geen aspect is dat bij de beoordeling van onderhavige vergunning dient te worden betrokken. Verwezen wordt in dit verband naar paragraaf 3.3.2 (blz. 21) van de wijzigingsvergunning.

Voorts wordt ten overvloede opgemerkt dat het windturbinepark Q10 in de zomermaanden, in verhouding tot de overige maanden in het jaar, meer zichtbaar zal zijn. De aangevraagde wijziging van het windturbinepark zorgt echter niet voor significante verschillen met betrekking tot de zichtbaarheid van het park vanaf de kust in vergelijking met het reeds vergunde situatie.

Argument

Onduidelijk is of er enkel is gekeken naar de zichtbaarheid van het park als gevolg van de wijziging ten opzichte van het reeds vergunde park. De vraag is waarom niet de totale zichtbaarheid van het park opnieuw is beoordeeld (vraag 9 – 10, 12 – 13).

Reactie

Allereerst dient hier te worden opgemerkt dat zicht geen aspect is dat bij de beoordeling van onderhavige vergunning dient te worden betrokken. Verwezen wordt in dit verband naar paragraaf 3.3.2 (blz. 21) van de wijzigingsvergunning.

De wijzigingsaanvraag van 29 februari 2012 betreft een wijziging van een reeds eerder verleende vergunning. De locatie van het park ligt reeds vast in de onherroepelijke vergunning d.d. 18 december 2009. Dit heeft tot gevolg dat enkel de effecten van de wijziging zijn beoordeeld ten opzichte van de reeds vergunde situatie. In het oorspronkelijke MER is de zichtbaarheid reeds gevisualiseerd; in de wijzigingsaanvraag zijn derhalve alleen de effecten van de wijzigingen weergegeven.

Argument

Indieners stellen dat uit onderzoek blijkt dat een windturbinepark als Q10 een nadelige invloed heeft op toerisme en op de belevingswaarde van de kust, als gevolg van zichthinder. Dit is van invloed op de waarde van vastgoed dat is gelegen aan de kust (nr. 46).

Reactie

Het bevoegd gezag gaat ervan uit dat indieners het door het Bewonersplatform Leefbare Kust gedane onderzoek in de bij de zienswijzen meegestuurde bijlage 5 bedoelen. Deze enquête is naar de mening van het bevoegd gezag niet valide want het is niet aantoonbaar op (wetenschappelijk) verantwoorde wijze opgezet en uitgevoerd. Er is bijvoorbeeld niets bekend over de geschiktheid van data en de statistische representativiteit van de steekproef. Er kunnen derhalve geen objectieve conclusies uit de resultaten worden getrokken. Het bevoegd gezag kan het door indieners aangehaalde onderzoek derhalve niet meenemen in haar overwegingen.

Daarna dient hier te worden opgemerkt dat zicht en recreatie (met als afgeleide toerisme) geen aspecten zijn die bij de beoordeling van onderhavige vergunning betrokken dienen te worden. Verwezen wordt in dit verband naar paragraaf 3.3.2 van de wijzigingsvergunning. De nadelige invloed van zichthinder op toerisme, belevingswaarde en waardevermindering van vastgoed kan dan evenmin worden betrokken in de belangenafweging, aangezien het afgeleiden betreffen van het aspect zicht.

Ten overvloede wordt opgemerkt dat de locatie van het windturbinepark en daarmee de effecten op de zichtbaarheid van het park vanaf de kust reeds vastliggen in de onherroepelijke vergunning d.d. 18 december 2009. De aangevraagde wijziging van het windturbinepark zorgt niet voor significante verschillen met betrekking tot de zichtbaarheid van het park vanaf de kust in vergelijking met de reeds vergunde situatie. Het is om die reden niet aannemelijk dat het wijzigingsbesluit leidt tot schade.

Argument

In het IBN is het voorzorgsbeginsel opgenomen. Dit beginsel bepaalt dat als een activiteit schade toebrengt aan ander rechtmatig gebruik van de Noordzee, zoals toerisme en een onbelemmerd uitzicht op zee, preventieve maatregelen genomen moeten worden (nr. 47 – 49).

Reactie

Allereerst dient hier te worden opgemerkt dat zicht en recreatie (met als afgeleide toerisme) geen aspecten zijn die bij de beoordeling van onderhavige vergunning betrokken dienen te worden. Verwezen wordt in dit verband naar paragraaf 3.3.2 van de wijzigingsvergunning.

Het voorzorgsbeginsel houdt volgens het IBN in dat een gebruiker preventieve maatregelen moet nemen als er redelijke grond is tot bezorgdheid over mogelijk onherstelbare schade die de activiteit zou kunnen toebrengen aan het mariene milieu, de gezondheid van mensen en/of ander rechtmatig gebruik.

Uit de onderzoeken die ten behoeve van de wijzigingsvergunning zijn verricht, volgt dat de wijzigingsvergunning niet zal leiden tot mogelijk onherstelbare schade aan het mariene milieu en/ of de gezondheid van mensen. Voorts volgt uit het beleid dat het aspect recreatie (met als afgeleide toerisme) alleen een rol kan spelen in de beoordeling van vergunningen voor activiteiten die plaatsvinden binnen de 12-mijlszone. Het voorzorgsbeginsel leidt er in dit geval dan ook niet toe dat er preventieve maatregelen genomen dan wel voorgeschreven moeten worden.

Overigens heeft initiatiefnemer bij de vergunningaanvraag d.d. 29 februari 2012, door middel van visualisaties, inzichtelijk gemaakt welke effecten de aangevraagde wijziging heeft op het aspect zicht. Hieruit volgt dat de zichtbaarheid van het gewijzigde windturbinepark Q10 niet significant verschilt van de zichtbaarheid van het reeds vergunde windturbinepark Q10. Ook bestaat er op grond van vaste jurisprudentie geen recht op een blijvend vrij uitzicht. Zie in dit verband bijvoorbeeld AbRvS 2 mei 2012, nr. 201107003/1/R2.

Argument

Gelet op het voorzorgsbeginsel stellen indieners dat er een monitoringsprogramma opgestart moet worden om de (negatieve) effecten van Q10 op het toerisme te monitoren. Dit is ten onrechte niet gebeurd. Onduidelijk is waarom er tijdens de operationele fase niet gemonitord wordt op eventuele significante effecten van Q10 (nr. 49 en vraag 11).

Reactie

Recreatie (met als afgeleide toerisme) is geen aspect dat bij de beoordeling van onderhavige vergunning dient te worden betrokken. Verwezen wordt in dit verband naar paragraaf 3.3.2 van de wijzigingsvergunning. Om die reden kan er ook geen sprake zijn van een monitoringsverplichting.

Argument

Het ontwerpbesluit berust op een onzorgvuldige belangenafweging met betrekking tot het belang van toerisme en het vrije zicht op de zee (nr. 50).

Reactie

Zicht en recreatie (met als afgeleide toerisme) zijn geen aspecten zijn die bij de beoordeling van onderhavige vergunning moeten worden betrokken. Verwezen wordt in dit verband naar paragraaf 3.3.2 van de wijzigingsvergunning

Argument

In het ontwerpbesluit staat niet duidelijk weergegeven waar het transformatorstation zich bevindt en of het transformatorstation zich binnen de contouren van Q10 bevindt (vraag 3).

Reactie

De aanvraag maakt integraal onderdeel uit van de vergunning. Op bladzijde 14 van de aanvraag zijn de coördinaten van het transformatorstation vermeld. De locatie van het transformatorstation volgt daarnaast uit voorschrift 3, lid 2, van het wijzigingsbesluit.

Argument

Onduidelijk is of het ontwerpbesluit stelt dat Q10 buiten de EEZ ligt (vraag 5 en 6).

Reactie

Het windturbinepark Q10 ligt in de EEZ, namelijk op een afstand van 23 km van de kust. De locatie van het park volgt primair uit de coördinaten die zijn opgenomen in de aanvraag en voorschrift 3 van het wijzigingsbesluit. Ook in de toelichting bij het wijzigingsbesluit - onder meer paragraaf 3.2.2 - is de locatie van het windturbinepark vermeld.

Zienswijze 0004; bijlage 9, zienswijze naar aanleiding van het inpassingsplan

Argument

Houdt het kabeltracé in het inpassingsplan in voldoende mate rekening met de belangen van het Atlantikwall museum? (punt 1)

Reactie

Zie de beantwoording van zienswijze 0002.

Argument

Ten aanzien van het kabeltracé als onderdeel van het inpassingsplan wordt opgemerkt dat er sprake is van een dusdanige ligging t.o.v. bestaande bebouwing dat er sprake is van meetbare invloeden als gevolg van de magnetische veldsterkte. In overleg met initiatiefnemer is het oorspronkelijke plan gewijzigd in een (grotendeels) geboord tracé op grote diepte. Niettemin wordt hier gepleit voor een alternatief tracé op grotere afstand van de bestaande (dorps)bebouwing. Immers, de langetermijneffecten van de magnetische veldsterkte op de volksgezondheid zijn thans nog niet bekend. Met een alternatief tracé op grotere afstand wordt in ruimere mate aan het belang van de volksgezondheid tegemoetgekomen (punt 2).

Reactie

Er is geen aanleiding om het kabeltracé verder te wijzigen.

Rond hoogspanningslijnen zijn elektrische en magnetische velden aanwezig. Er is uitgebreid wetenschappelijk onderzoek gedaan naar de mogelijke effecten van blootstelling aan deze velden op de gezondheid. Op basis daarvan zijn internationaal geldende blootstellingslimieten vastgesteld voor de sterkte van het magneetveld. Deze houden in dat bij blootstelling aan een magnetische veldsterkte van minder dan 100 microtesla effecten op korte termijn zoals stimulatie van zenuwen en het zien van lichtflitsen niet kunnen optreden. Deze limieten worden ook in Nederland gehanteerd en worden in Nederland op 1 meter boven maaiveldniveau nergens overschreden.

In Nederland geldt ten aanzien van bovengrondse hoogspanningslijnen aanvullend beleid op basis van het voorzorgbeginsel. De Rijksoverheid heeft op 3 oktober 2005, met een verduidelijking op 4 november 2008, (zie de website: www.overheid.nl) gemeenten en netbeheerders geadviseerd om zo veel als redelijkerwijs mogelijk is te vermijden dat er nieuwe situaties ontstaan waarbij kinderen langdurig verblijven in het

gebied rond bovengrondse hoogspanningslijnen waarbinnen het jaargemiddelde magneetveld hoger is dan 0,4 microtesla (de magneetveldzone). Het beleidsadvies houdt onder meer in dat bij de aanleg van nieuwe bovengrondse hoogspanningslijnen zo veel mogelijk vermeden moet worden dat er “gevoelige bestemmingen” binnen de magneetveldzone van de nieuwe bovengrondse hoogspanningslijn vallen: dit zijn woningen, scholen, crèches en kinderopvangplaatsen.

Hoewel het beleidsadvies uitsluitend van toepassing is op bovengrondse hoogspanningslijnen, hebben de initiatiefnemers ervoor gekozen bij het plannen van het ondergrondse kabeltracé toch met het magneetvelddenbeleid rekening te houden. Bij het bepalen van de ligging van het ondergrondse tracé is daarom vermeden dat situaties ontstaan waarbij kinderen (0-15 jaar) langdurig in de magneetveldzone verblijven. Bijlage 7 bevat de rapportage met de resultaten van de berekeningen van de magneetveldzone. Daarin zijn tevens de dwarsdoorsnede van de boringen opgenomen. Er zijn geen gevoelige bestemmingen gelegen binnen deze magneetveldzone. Naar aanleiding van deze zienswijze is de toelichting in onderdeel 4.9 uitgebreid.

Argument

Ter toelichting wordt nog opgemerkt dat de keuze voor het tracé langs de (dorps)bebouwing bij initiatiefnemer is ingegeven vanuit de wens op zoveel mogelijk de kabel in gemeentegrond aan te leggen i.p.v. een keuze voor het kortstmogelijke tracé (tussen aanlandpunt en het verdeelstation (Sassenheim)). Dit laatste vanwege het ‘gemak’ van het voeren van onderhandelingen met één partij i.p.v. meerdere particuliere eigenaren (punt 3).

Reactie

Bij de bepaling van het kabeltracé is niet alleen rekening gehouden met de eigendomssituatie. Zoals beschreven in het inpassingsplan zijn de wensen van de bewoners, milieueffecten en effecten op ecologie, de eigendomssituatie en de technische en economische uitvoerbaarheid uitgangspunten geweest bij het bepalen van het kabeltracé.

Argument

Dat de provincie ZH niets zegt over de aanvaardbaarheid van de windenergie in zee betekent nog niet dat dit plan in overeenstemming is met de provinciale hoofdstructuur van PZH (punt 4)

Reactie

De provincie Zuid-Holland heeft geen beleid op het gebied van ondergrondse infrastructuur kabels en leidingen. Er is daarom in het inpassingsplan geen sprake van strijdigheid met het provinciale beleid. Het windpark Luchterduinen ligt buiten de provinciegrens en daarmee buiten de provinciale hoofdstructuur van de provincie Zuid-Holland..

Argument

Wat is ter zake het provinciaal beleid van de PNHPZH (punt 5)?

Reactie

Het windpark Luchterduinen ligt buiten de provinciegrens en daarmee buiten het provinciaal beleid van de provincie Zuid-Holland..

Argument

Er staat in de ISG (Intergemeentelijke Structuurvisie Greenport) niets over energie en kabels en leidingen dus is de conclusie dat het plan niet strijdig is met deze visie. Echter de conclusie zou moeten zijn dat de aanleg van de kabel niet strijdig is met de doelstellingen van de ISG: namelijk de herstructurering van de Greenport in combinatie met het toerisme en landschappelijke verbetering (punt 6).

Reactie

Dit is aangepast in onderdeel 3.3 van de toelichting op het inpassingsplan naar: “Het kabeltraject is niet strijdig met de doelstellingen van de structuurvisie.”

Argument

Dat de kabel ondergronds wordt aangelegd waardoor geen aantasting zal plaatsvinden van cultuurhistorische waarden is niet juist. Deze conclusie klopt niet. Immers dat er geen archeologische waarden worden aangetast is gebleken uit een archeologisch onderzoek (punt 7).

Reactie

Er is in een archeologisch onderzoek gekeken naar de archeologische waarden op het kabeltracé. Dit onderzoek is de basis voor de conclusie dat er geen aantasting zal plaatsvinden van cultuurhistorische waarden. Op een paar locaties met archeologische waarden wordt daar waar de kabel wordt gegraven gewerkt met archeologische begeleiding tijdens de aanleg van de kabel. Dit is opgenomen in de planregels in artikel 3.4.3.

Argument

Er staat dat de kabel in de buurt van de duinen in de berm wordt gegraven. Naar de mening van de indiener is sprake van een volledig gestuurde boring van het kabeltracé in de duinen. De overweging in het IP is onjuist (punt 8).

Reactie

De kabel wordt door middel van een volledig gestuurde boring onder de duinen aangelegd. Wat hier wordt bedoeld is het stukje tracé vanaf de duinboring landinwaarts. Hier wordt de kabel over een beperkt stukje langs de Northgodreef in open ontgraving aangelegd ter overbrugging van twee boringen.

Argument

Wat wordt bedoeld met het verleggen van het uittredepunt van de boring naar de overzijde van de weg (welke weg en waar precies). Dit onderdeel is onduidelijk (punt 9)

Reactie

Hier wordt bedoeld op een uittredepunt van een boring dat oorspronkelijk was voorzien aan de zuidzijde van de Gooweg, in het Landgoed De Leeuwenhorst. Dit uittredepunt van de boring is naar de noordzijde van de Gooweg verlegd zodat er geen bomen hoeven te worden gekapt op het landgoed en in de berm van de Gooweg. Het tracé zoals afgebeeld in de verbeelding is de huidige situatie in het inpassingsplan.

Argument

Er wordt aangegeven dat bij vestiging van een zakelijk recht wordt uitgegaan van een volledige schadevergoeding, dus inclusief planschade. Op dit moment loopt nog een separate planschadeanalyse vanwege de initiatiefnemer. Mocht daar de mogelijkheid van planschade uit voortvloeien dan staat deze planschade los van de vergoeding in het kader van de met de gemeente te sluiten opstalovereenkomst (punt 10).

Reactie

Dit is juist. Eventuele planschade zal worden afgewikkeld conform de wettelijke bepaling. De planschaderisico analyse waar hier op wordt bedoeld geeft aan dat er geen planschade is te verwachten.

Deze brochure is een uitgave van:

Ministerie van Economische Zaken
Ministerie van Infrastructuur en Milieu
Postbus 20401 | 2500 EK | Den Haag
www.rijksoverheid.nl/ministeries/eleni

November 2012